

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2019/0746

Saken gjelder krav fremsatt 23. desember 2019 av advokat A på vegne av B om dekning av sakskostnader etter bestemmelsen i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 36 om dekning av sakskostnader.

Kravet har sitt grunnlag i Stiftelsesklagenemndas vedtak 17. desember 2019 (saksnummer 2019/0414) om omgjøring av Stiftelsestilsynet vedtak 28. mai 2019 om avslag på søknad om omdanning av B til aksjeselskap. Spørsmålet i saken er om vilkårene for dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36 er oppfylt.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Etter forvaltningsloven § 36 tredje ledd avgjør Stiftelsesklagenemnda spørsmålet om dekning av sakskostnader.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av saken deltok nemndas leder Gudmund Knudsen, varamedlem Inger Julie Aasland og medlem Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Ved vedtak av 17. desember 2019 omgjorde Stiftelsesklagenemnda Stiftelsestilsynets avslag på søknad om omdanning av B til aksjeselskap, jf. samvirkelova § 146 andre ledd.

På vegne av B fremmet advokat A i brev av 23. desember 2019 krav om dekning av sakskostnader.

Etter forespørsel fra Klagenemndssekretariatet ettersendte advokat A i e-post av 12. februar 2020 ytterligere opplysninger om tidsbruk og arbeidets omfang.

3 Partens anførsler

I brev av 23. desember 2019 er det fremsatt krav om dekning av advokatutgifter på 175 000 kroner. Det presiseres at kraftlagets samlede kostnader til juridisk bistand i forbindelse med klagen er på 257 467,50 kroner, men at kraftlaget er innstilt på å dekke deler av kostnadene selv. Til støtte for sitt krav om dekning av sakskostnader anfører B følgende:

- Stiftelsestilsynets vedtak innebar en stopper for en transaksjon som var ønskelig energipolitisk, bedriftsøkonomisk og i et medlems- og kundeperspektiv. Store verdier sto på spill, og samlet sett medførte dette behov for å innhente tung juridisk ekspertise.
- Stiftelsesklagenemndas rettsanvendelse er på linje med den rettsanvendelse B tok til ordet for i klagen.
- Klagenemndas vedtak er enstemmig og gir ikke uttrykk for tvil med hensyn til konklusjonen. Nemnda finner det klart at kravet til saklig grunn er oppfylt.

- Det vilkåret klagenemnda har oppstilt i sitt vedtak er i samsvar med det som kraftlaget foreslo i brevet til Stiftelsestilsynet av 12. april 2019. Klagenemndas vedtak innebærer derfor i realiteten at B har fått fullt medhold.
- Klagen var grundig med nærmere redegjørelse for rettstilstanden og med henvisning til relevante rettskilder. Det ble dessuten uttrykkelig presisert at et vedtak med vilkår kunne være et aktuelt alternativ. Stiftelsestilsynet burde derfor ved sin fornyede vurdering ha kommet til en annen konklusjon. I så fall ville B ha vært spart for kostnadene ved å kommentere Stiftelsestilsynets innstilling i klagesaken.

I e-post av 12. februar 2020 med vedlegg har advokat A redegjort nærmere for tidsbruken og det konkrete arbeidet med saken. Advokat A overtok saken i forbindelse med klagesaken. Arbeidet som kreves dekket av B gjelder vurdering av Stiftelsestilsynets vedtak, utforming av klage, utformingen av et brev til Stiftelsesklagenemnda med merknader til Stiftelsestilsynets innstilling i saken, gjennomgang av saksdokumenter, telefonsamtaler og korrespondanse med klient mv. Det presiseres at tidligere advokats arbeid med klagen ikke kreves dekket. Kostnadene som kreves dekket har påbeløpt i perioden 7. juni 2019 til 23. desember 2019.

4 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

Forvaltningsloven § 36 første ledd gir hjemmel for dekning av nødvendige og vesentlige kostnader påløpt i forbindelse med selve klagebehandlingen. Bestemmelsen lyder:

«Når et vedtak blir endret til gunst for en part, skal han tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, med mindre endringen skyldes partens eget forhold eller forhold utenfor partens og forvaltningens kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det.»

Etter forvaltningslovens § 36 tredje ledd er det klageinstansen som skal behandle spørsmålet om det offentlige skal dekke privat parts saks kostnader med mindre underinstansen har truffet nytt vedtak i saken.

Det følger av forvaltningsloven § 36 første ledd at retten til å få dekket saks kostnader gjelder der *«et vedtak blir endret til gunst for en part»* og at dekningen gjelder *«vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket»*.

I vedtak av 17. desember 2019 omgjorde Stiftelsesklagenemnda Stiftelsestilsynets avslag på søknaden om omdanning av B til aksjeselskap. Saken er dermed endelig avgjort og vedtaket er endret til gunst for B. Stiftelsesklagenemnda tok klagen til følge og fattet vedtak om godkjenning av omdanning av samvirkeforetaket til aksjeselskap på vilkår. Stiftelsesklagenemnda stilte i sitt vedtak som vilkår for godkjenningen av omdanningen at B før omdanningen opprettet en stiftelse med et allmenntilgitt formål i Bs forsyningsområde med en grunnkapital på 41 711 000 kroner. Dette vilkåret var i tråd med det vilkåret klager selv hadde foreslått forut for Stiftelsestilsynets vedtak av 28. mai 2019.

Det følger av lovens ordlyd at *«vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket»* kan kreves dekket. Det er vesentlige og nødvendige kostnader i tidsrommet mellom Stiftelsestilsynets vedtak og Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i klagesaken som kan kreves dekket etter forvaltningsloven § 36, jf. SOMB-2000-54. Det er ikke tvilsomt at advokatutgifter i utgangspunktet anses som *«vesentlige kostnader»* som kan kreves dekket. Spørsmålet blir om kostnadene var *«nødvendige»*.

For å få dekket utgifter til utført arbeid, må kostnadene være nødvendige for å få endret vedtaket, jf. forvaltningsloven § 36 første ledd. Ved spørsmålet om kostnadene var nødvendige for å få endret vedtaket utgjør det et viktig moment om det var forståelig at parten pådro seg de aktuelle kostnadene. I Ot.prp. nr. 3 (1976-1977) s. 101 står det at «*[S]ærlig viktig er det om det var forståelig at parten pådro seg utgifter, f.eks. ved å oppsøke advokat, for å få endret vedtaket. Ved vurderingen spiller feilens art og sakens vanskegrad en vesentlig rolle.*» Klagesaken gjaldt spørsmål om omdanning av samvirkeforetak til aksjeselskap. Saken reiste kompliserte juridiske spørsmål som krevde juridisk spisskompetanse på området. Stiftelsesklagenemnda finner det klart at det var nødvendig for B å benytte advokat for å ivareta sine interesser. Etter nemndas syn er utgiftene til juridisk bistand som er krevet dekket rimelige sett i forhold til de spørsmålene saken reiste.

Det fremgår av fakturagrunnlaget som er vedlagt kravet at deler av arbeidet har blitt utført i perioden 19. til 23. desember 2019. Det er opplyst at dette arbeidet gjelder gjennomgang av Stiftelsesklagenemndas vedtak, samtale med klient, undersøkelse av muligheter for å få dekket sakskostnader, samt utarbeidelse av et brev til Stiftelsesklagenemnda med krav om dekning av sakskostnader. Kostnader knyttet til å fremme krav om sakskostnader eller arbeid med gjennomgang av vedtak mm. kan ikke kreves dekket etter forvaltningsloven § 36 fordi det er arbeid som ikke har vært nødvendig for «*å få endret vedtaket*», jf. SOMB-2000-54. Dette får imidlertid ikke avgjørende betydning i denne saken fordi fakturagrunnlaget som er fremlagt viser at arbeidet som er utført i perioden 7. juni 2019 til 17. desember 2019 langt overstiger kravet på 175 000 kroner.

Beløpet som dekkes av det offentlige er etter dette 175 000 kroner.

5 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

B tilkjennes sakskostnader med 175 000 kroner.

Beløpet betales av staten v/Stiftelsestilsynet til B, kontonummer X.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. stiftelsesloven § 7a femte ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 20. mars 2020

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk